

РЕШЕНИЕ

№ 9714

гр. София, 24.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **4218** по описа за **2024** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ - отдел „Пътна полиция“, чрез юрк. П., срещу решение № 440 от 23.01.2024 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 4-ти състав по НАХД № 3387 по описа на съда за 2023 г., с което е отменено негово Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-028385 от 10.01.2023г., за налагане на глоба на В. П. П. в размер на 100 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП.

С касационната жалба се претендира отмяна на решението на районния съд като неправилно, необосновано, постановено в противоречие с материалния закон и съдопроизводствените правила. Оспорва се извода на съда, че посочената в АУАН и НП за нарушена разпоредбата на чл. 6, т. 1 ЗДвП е бланкетна и като такава не регламентира задължения за водачите на МПС. Твърди се, че правната квалификация на нарушението, описано в АУАН и НП, отговаря на посоченото словесно описание и установената фактическа обстановка, поради което НП е издадено при точно прилагане на закона. Иска се отмяна на решението и постановяването на друго, с което да се потвърди издаденото наказателно постановление. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение, определени в минимален размер,

съобразно чл.37 от Закона за правната помощ.

Ответникът – В. П. П., чрез процесуалния си представител адв. И., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Представя писмени бележки. Претендира разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на обжалваното решение.

Административен съд София – град, IX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима, а разгледана по същество е основателна.

За да обоснове извод за незаконосъобразност на оспореното наказателно постановление, Софийски районен съд, след анализ на събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, е установил от фактическа страна, че на 27.12.2022 г. около 20:25 часа, в [населено място], по [улица], В. П. П., управлявала лек автомобил марка „М.“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на юридическо лице, в посока от [улица]към [улица], като на кръстовището с [улица], регулирано с трисекционна светофарна уредба, работеща в нормален режим, навлязла и преминала на забранителен светлинен сигнал. За констатираното нарушение на чл. 6, т. 1, пр. 2 ЗДвП е съставен АУАН серия ГА 642280 от 10.01.2023 г., въз основа на който е издадено оспореното пред СРС наказателно постановление. С него на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП на В. П. П. е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП.

За да отмени наказателното постановление районният съд е приел, че нормата на чл. 6, т. 1 ЗДвП е бланкетна, доколкото съдържа само общи принципни правила, с които и без да са свързани специални, конкретни изисквания, нямало как да се обвърже реализиране на конкретна лична административнонаказателна отговорност. Тези изводи въззивната инстанция е подкрепила с мотиви, че разпоредбата на чл. 6, ал.1 ЗДвП самостоятелно не сочи нито видовете, нито значението на светлинните сигнали на светофара, което лишавало съда от възможността да оцени наличието или липсата на съответствие между фактическото и юридическото описание на вмененото нарушение.

Решението е валидно и допустимо, но неправилно.

Противно на изложените от първоинстанционния съд решаващи мотиви настоящият съдебен състав счита, че непосочването в АУАН и в НП на значението на светлинните сигнали на светофара за регулиране на движението по пътищата не е съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до отмяна на наказателното постановление на самостоятелно основание.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, възприета от АНО за нарушена, участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Безспорно цитираната правна норма задължава водачите да съобразяват поведението си със светлинните сигнали и при положение, че в АУАН ясно е посочено, че автомобилът е преминал на забранителен светлинен сигнал, за санкционираното лице е ясно какво точно нарушение му е вменено и съответно в кой текст на закона е предвидено за него задължение, което той не е изпълнил.

Обратното би означавало да се подходи твърде формалистично, без да се държи сметка, че всеки правоспособен водач е длъжен да познава правилата за движение, в това число и чл. 37, ал.7 от Правилника за прилагане на Закона за движение по пътищата, в който е описано значението на светлинните сигнали и забраната за преминаване на червен светофар. Всяко несъобразяване със светлинните сигнали, вкл. и тези със забранителен характер, съставлява нарушение на ЗДвП, като това следва да е ясно на всеки правоспособен водач на МПС.

Настоящият касационен състав приема, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 ЗАНН, същите за издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила. Изложената в АУАН и в НП фактическа обстановка и правна квалификация в достатъчна степен внася яснота относно признаците на нарушението от обективна страна и нарушената норма, с оглед което ответникът е имал възможност да организира защитата си. Не е налице съществено нарушение, което може да обоснове незаконосъобразност на НП на самостоятелно основание. Административнонаказващият орган правилно е квалифицирал нарушението и е санкционирал нарушителя съобразно чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП.

Обжалваното решение като неправилно, следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

С оглед изхода на правния спор искането на касатора за присъждане на разноски следва да бъде уважено, като на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН, ответникът следва да бъде осъден да заплати на СДВР сумата от 80 лева, представляваща възнаграждение за осъществената от юрисконсулт правна защита в касационното производство, определено съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд-София град, IX - ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 440 от 23.01.2024 г. на Софийски районен съд, НО, 4-ти състав по НАХД № 3387/2023 г., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-4332-028385 от 10.01.2023г., издадено от началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи - отдел „Пътна полиция“.

ОСЪЖДА В. П. П. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски по делото в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

